

PROYEKSIYALASH USULLARI. NUQTANING FAZODAGI O'RNNINI PROYEKSIYALARI BO'YICHA ANIQLASH

Urolov G'ulom Berdiyor o'g'li

Toshkent davlat iqtisodiyot universiteti qoshidagi akademik litsey

Matematika o'qituvchisi gulomurolov95@gmail.com

Annotatsiya: Ushbu maqolada Chizma geometriyasida proyeksiyalash usullari hamda nuqtaning fazodagi o'rnnini proyeksiyalari bo'yicha aniqlash.

Kalit so'zlar: Geometriya, fazo, tekislik, uchburchak, proyeksiyalash, uchburchakning proyeksiyasi.

Fazoda berilgan geometrik jismlarni tekislikka tasvirlash uchun proyeksiyalash usulidan foydalaniladi. Proyeksiyalash usuli ikki xil bo'ladi: *markaziy proyeksiyalash va parallel proyeksiyalash*. *Markaziy proyeksiyalash usuli*. Fazoda biror P tekislik va unda yotmagan S nuqta berilgan deylik (1-shakl). Fazoda biror ixtiyoriy A nuqta olib, uni S bilan tutashtiramiz. Hosil bo'lgan SA to'g'ri chiziq (nur)ni P tekislik bilan kesishguncha davom ettiramiz va ularning kesishgan nuqtasini a bilan belgilaymiz, bu a nuqta fazodagi A nuqtaning P tekislikdagi *markaziy proyeksiyasi bo'ladi*. Bunda, S nuqta - *proyeksiyalash markazi*, *P-proyeksiyalash tekisligi*, *SA esa proyeksiyalovchi nur* deyiladi. Ma'lumki, har qanday fazoviy shaklni nuqtalar to'plamidan iborat deb qarash mumkin. Shunga ko'ra istalgan fazoviy shaklning proyeksiyasini yasash uchun uning harakterli nuqtalari orqali proyeksiyalovchi nurlar o'tkaziladi va ularning proyeksiyalar tekisligi bilan kesishgan nuqtalari topiladi. Bu topilgan nuqtalar to'g'ri chiziq yoki egri chiziq orqali o'zaro tutashtiriladi va fazoviy shaklning markaziy proyeksiyasi hosil qilinadi. Masalan, ABC uchburchakning proyeksiyasini yasash uchun uning A, B, va C uchlarining P tekislikdagi proyeksiyalari a, b va c ni to'g'ri chiziq orqali o'zaro tutashtirish kifoya (2-shakl). Proyeksiya markazi va berilgan nuqta orqali faqat bitta to'g'ri chiziq o'tkazish mumkin. Shu sababli fazodagi har qanday nuqtaning bir tekislikda faqat bitta proyeksiyasi bo'ladi. Demak, proyeksiya tekisligi va proyeksiyalash markazi berilgan bo'lsa, fazodagi ixtiyoriy nuqtaning proyeksiyasini tekislikda aniqlash mumkin ekan. Lekin nuqtaning tekisliqdagi proyeksiyasiga qarab uning fazodagi vaziyatini aniqlab bo'lmaydi, chunki o'sha proyeksiyalovchi to'g'ri chiziq ustida juda ko'p nuqta yotishi mumkin. Masalan, SD nurdag'i D, D₁ va D₂ nuqtalarning proyeksiyalari d, d₁, va d₂ lar R tekislikka bir joyga ustma-ust tushadi (2-shaklda, d nuqta). Agar proyeksiyalovchi nur proyeksiyalar tekisligiga parallel

bo'lsa, u holda bu nurda yotgan nuqtalardan hech qaysisining markaziy proyeksiyasi P tekislikka tushmaydi (masalan, M nuqtaning). Bular markaziy proyeksiyalash usulining nuqsoni hisoblanadi. Perspektiva bo'limida bu nuqson bartaraf etiladi va bu usul batafsil o'rganiladi. Parallel proyeksiyalash usuli. Agar proyeksiyalash markazi S cheksiz uzoqda deb faraz qilinsa, fazodagi nuqtalarni proyeksiyalovchi nurlar o'zaro parallel bo'lib qoladi. Bu yerda S proyeksiyalash yo'naliishi, P-proyeksiya tekisligi (3-shakl, a). ABC uchburchakning P tekislikdagi proyeksiyasini hosil qilish uchun uning A, B va C uchlaridan S yo'naliishga parallel nurlar o'tkazish va ularning P tekislik bilan kesishgan nuqtalarini topish va topilgan nuqtalarni o'zaro tutashtirish kifoya. Agar parallel proyeksiyalarda proyeksiyalar tekisligi P va proyeksiyalash yo'naliishi S berilgan bo'lsa, fazoda berilgan nuqtaning tekislikdagi proyeksiyasini aniqlash mumkin. Lekin bu usulda ham nuqtaning bitta proyeksiyasiga ko'ra uning fazodagi o'rmini aniqlab bo'lmaydi (masalan, d nuqta yordamida). Proyeksiyalash yo'naliishing proyeksiya tekisligi bilan tashkil etgan burchagiga qarab parallel proyeksiyalar ikkiga bo'linadi: 1) qiyshiq, burchakli va 2) to'g'ri burchakli parallel proyeksiya. Proyeksiyalash yo'naliishi proyeksiyalar tekisligi bilan o'tkir burchak tashkil etsa, *qiyshiq burchakli parallel proyeksiyalash* deyiladi (3-shakl, a). Proyeksiyalash yo'naliishi proyeksiyalar tekisligi bilan to'g'ri burchak tashkil etsa, *to'g'ri burchakli parallel proyeksiyalash* deyiladi (3-shakl, b). Bundan keyin to'g'ri burchakli parallel proyeksiyalarni qisqacha tug'ri *burchakli proyeksiya* yoki *ortogonal proyeksiya* deb aytamiz. To'g'ri burchakli proyeksiyalashda proyeksiyalar tekisligi berilgan bo'lsa, proyeksiya yo'naliishi va aksincha proyeksiya yunalishi berilgan bo'lsa, proyeksiya tekisligi berilmaydi. To'g'ri burchakli proyeksiyalash usuli bilan hosil qilingan chizma shartli bo'lishiga qaramay, aniq o'lhash ishlarini bajarish qulay bo'lganligi sababli chizma tuzishning asosiy usuli hisoblanadi. Chizma geometriyaning ortogonal va aksonometrik proyeksiyalar hamda son bilan belgilangan proyeksiya bo'limlari ana shu usulga assoslangan. 3-shaklni ko'zdan kechirib, parallel proyeksiyalashning tubandagi asosiy xossalari payqab olish mumkin:

1. Nuqtaning proyeksiyasi nuqta bo'ladi.
2. Proyeksiyalash yo'naliishiga parallel bo'limgan to'g'ri chiziqning proyeksiyasi to'g'ri chiziq bo'ladi.

Berilgan yo'naliishga parallel bo'lgan to'g'ri chiziq proyeksiyalovchi chiziq deyiladi va uning proyeksiyasi nuqta bo'ladi. To'g'ri chiziqning barcha nuqtasini proyeksiyalovchi nurlar bitta tekislikda yotadi. Bunday tekislik *proyeksiyalovchi*

tekislik deyiladi. Masalan, 3-shakl, a dagi AabB to'rtburchak berilgan AB to'g'ri chiziqning proyeksiyalovchi tekisligini ifodalaydi.

Egri chiziq berilgan bo'lsa, uning barcha nuqtasini proyeksiyalovchi nur yig'indisi proyeksiyalovchi sirt hosil qiladi.

3. Nuqta biror chiziqda yotgan bo'lsa, bu nuqtaning proyeksiyasi o'sha chiziqning proyeksiyasida yotadi. C nuqta AB da yotgani uchun uning proyeksiyasi ab da yotadi (4-shakl).

4. Proyeksiyalash yo'naliishiga parallel bo'lмаган tekislikdagi nuqta va chiziqlarning proyeksiyalari proyeksiya tekisligining hammasini qoplaydi. Berilgan yo'naliishga parallel bo'lgan tekislik proyeksiyalovchi tekislik bo'ladi. Proyeksiyalovchi tekislikdagi nuqta va chiziqlarning proyeksiyalari uning proyeksiyalar tekisligi bilan kesishish chizig'iga tushadi.

5. To'g'ri chiziq kesmalarining nisbati uning proyeksiyalarini nisbatiga teng, ya'ni $\frac{AC}{CB} = \frac{ac}{cb}$ bo'ladi (4-shakl). Xususiy holda, agar C nuqta AB kesmani teng ikki bo'lakka bo'lsa, nuqtaning proyeksiyasi s ham ab ni teng ikki bo'lakka bo'ladi.

6. Parallel to'g'ri chiziqlarning proyeksiyasi ham o'zaro parallel bo'ladi (5-shakl). Ya'ni AB||CD bo'lsa, ad || cd bo'ladi.

7. Ikki parallel to'g'ri chiziq kesmacining nisbati ularning proyeksiyaci nisbatiga teng. Ya'ni AB||CD bo'lsa, $\frac{AC}{CB} = \frac{ac}{cb}$ bo'ladi (5-shakl). Buning isboti ABE va CDF uchburchaklarning o'xshashligidan kelib chiqadi. Parallel proyeksiyalashda teng va parallel kesmalarining proyeksiyaci ham teng va ham parallel bo'ladi. Bu xossalarning isboti o'rta maktab "geometriya»sida bo'lgani uchun bu yerda ularning isbotini keltirmadik. Parallel proyeksiyaning bu xossalardan keyinroq ortogonal va aksonometrik proyeksiyalarni o'rganishda foydalilanildi.

Tekislik (qog'oz) da ortogonal proyeksiyalash usuli bilan chizilgan har qanday tasvirga ko'ra unda tasvirlangan narsaning fazodagi haqiqiy shakli, ya'ni uni hosil qiluvchi nuqtalarning fazodagi o'rinni aniqlash hamma vaqt ham mumkin bo'lavermaydi. Masalan, fazodagi A nuqta berilgan yo'naliish bo'yicha P tekislikka proyeksiyalansa, proyeksiya tekisligida unga faqat bitta a proyeksiya mos keladi. Aksincha, agar d nuqta proyeksiyasi berilgan bo'lsa, nuqtaning fazodagi o'rnini topib bo'lmaydi (3-shakl). Chunki D nuqtani proyeksiyalovchi nurda yotgan istalgan nuqta (D, D₁, D₂)ning proyeksiyasi ham d nuqtaga tushadi. Demak, nuqtaning bitta proyeksiyasiga ko'ra uning fazodagi o'rnini aniqlab bo'lmaydi. Bundan xulosa qilib aytish mumkinki, jismning bitta proyeksiyasi uning fazodagi shaklini to'liq aniqlab bera olmas ekan. Bu ortogonal proyeksiyaning nuqsoni hisobolanadi. Bu nuqson turli usullar bilan bartaraf etiladi. Quyida narsaning ortogonal proyeksiyasi bo'yicha uning fazodagi vaziyatini aniqlashning ikkita usulini qarab chiqamiz.

Son bilan belgilangan proyeksiyalar usuli. Bunda narsaning bitta proyeksiyasi berilgan bo'lib, uning Shu tekislikdan uzoqligi sonlar bilan ko'rsatiladi va bu sonlar

proyeksiyalar yoniga yozib qo'yiladi. Masalan, fazodagi A nuqtaning P tekislikdagi ortogonal proyeksiyasi a va uning P dan uzoqligi $aA=4$ berilgan deylik (6-shakl, a). a bo'yicha nuqtaning fazodagi o'rnini aniqlash uchun a dan P tekislikka perpendikulyar chiqaramiz va a nuqtadan boshlab berilgan 4 birlikni o'lchab qo'yamiz. Shunda izlangan nuqta A ning fazodagi o'rni topiladi. 6-shakl, b da A va B nuqtaning son bilan belgilangan proyeksiyalari (a_4 , b-z) ko'rsatilgan. a_4 va b₃ nuqtalar A va B nuqtalarning P tekisliqdan 4 va 3 birlik uzoqda ekanligini ko'rsatadi. Birliklar oldidagi ishoralar shu nuqtaning tekisliqda, tekislikdan yuqorida (+) yoki pastda (-) joylashganligini bildiradi. 6-shakl, a va b ga ko'ra C nuqta P tekislikda, A nuqta tekisliqdan yuqorida, B nuqta tekislikdan pastda joylashgan. Bu usuldan ko'pincha geografik karta tuzishda, muhandislik qurilish ishlarida foydalilanadi. Bunda P tekislik sifatida dengiz suvining yuzi qabul qilinadi va bu tekislik "0" (nol) darajali tekislik deyiladi. Me'moriy-qurilish chizmachiligidagi nol darajali tekislik deb birinchi qavat polining yuzasi qabul qilingan. Bu usul chizmachilik kursida batafsил o'rganiladi. Monj usuli (ortogonal proyeksiyalash). Fransuz olimi Gaspar Monj narsaning fazodagi vaziyatini aniqlash uchun bitta emas, balki ikkita o'zaro perpendikulyar bo'lgan tekislikdan foydalangan. Bu tekisliklarning biri gorizontal, ikkinchisi frontal vaziyatda joylashtiriladi (7-shakl, a). Bunda H - gorizontal, V -frontal tekislik deb ataladi. Gorizontal tekislik H ning frontal tekislik V bilan kesishgan chizig'i OX proyeksiyalar o'qi deyiladi ($HxV = OX$). 7-shakl, a da HV tekisliklar sistemasida tanlangan A nuqta H va V proyeksiya tekisliklariga ortogonal proyeksiyalangan va a,a' nuqtalar hosil qilingan. Hosil bo'lgan a fazodagi A nuqtaning *gorizontal*, a' esa A nuqtaning *frontal* proyeksiyasi deb ataladi. 7-shakl, b da A nuqtaning gorizontal a va frontal a' proyeksiyalari HV tekisliklar sistemasida berilgan. Bu holda proyeksiyalar a va a' berilgan bo'lsa A nuqtaning fazodagi o'rnini aniqlash mumkin. Buning uchun nuqtaning gorizontal a proyeksiyasidan (7-shakl, v) va frontal proyeksiya a' dan perpendikulyar nurlar (7-shakl,g) chiqariladi (nurlar yo'nalishi strelka bilan ko'rsatilgan). Nurlarning kesishgan nuqtasi-A) izlangan nuqta, ya'ni nuqtaning fazodagi o'rni bo'ladi.

Demak, nuqtaning fazodagi o'rnini aniqlash uchun uning ikkita proyeksiyasi berilishi etarli ekan.

Xulosa qilib aytganda, HV tekisliklar sistemasida nuqta berilgan bo'lsa, uning H va V dagi proyeksiyalarini topish mumkin va aksincha uning H va V dagi proyeksiyalar berilgan bo'lsa, uning fazodagi o'rnini aniqlash mumkin ekan. Bunday proyeksiyalashga *Monj usuli* deb aytildi. Bu usul chizma geometriyada asosiy usullardan biri bo'lib hisoblanadi. Bundan keyin bu usul haqida batafsил to'xtalamiz va undan foydalananamiz.

Foydalilanilgan adabiyotlar:

1. R. Horunov. Chizma geometriya kursi. "O'qituvchi", Toshkent, 1997.
2. S. Murodov va b. Chizma geometriya kursi. "O'qituvchi", Tosheknt, 1988.
3. I. Rahmonov. Chizma geometriya kursi. "O'qituvchi", Tosheknt, 1984.
4. Y. Qirg'izboyev. Chizma geometriya. " O'qituvchi", Toshkent, 1973.
5. E. Sobitov. Chizma geometriya qisqa kursi. "O'qituvchi", Toshkent, 1973.
6. J. Yodgorov. Chizma geometriya, «Buxoro», Buxoro, 2000.
7. J. Yodgorov va b. Chizma geometriya. "O'qituvchi", Toshkent, 1989.
8. J. Yodgorov. Chizma geometriya elementlari. "O'qituvchi", Toshkent, 1973.